ശാസ്ത്രസാഹിത്യം: പരികല്പനയും പ്രതിനിധാനവും സാഹിത്യ ചരിത്രങ്ങളിൽ

ഡോ: സരിത. കെ. ആർ
ഗസ്റ്റ് ലക്ചറർ, ശ്രീ ശങ്കാരാചാര്യ സംസ്കൃത സർവ്വകലാശാല പ്രദേശിക കേന്ദ്രം, പന്മന

പ്രബന്ധ സംഗ്രഹം

ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള മലയാള സാഹിത്യ ചരിത്രങ്ങളിൽ കൃത്യമായി സ്ഥാനം ഉറപ്പിക്കപ്പെടാത്ത ശാഖയാണ് ശാസ്ത്രസാഹിത്യം. പോപ്പുലർ സയൻസ് വിഭാഗത്തില്പെടുന്ന കൃതികളും ശാസ്ത്രത്തിൽ നിന്ന് പ്രചോദനം നേടി രചിക്കപ്പെടുന്ന സർഗ്ഗാത്മക സാഹിത്യ കൃതികളും ഒരേ തലക്കെട്ടിനു കീഴിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടുമ്പോൾ വന്നു ചേരുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ പരിശോധിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

ശാസ്ത്രസാഹിത്യം എന്ന ശാഖ സവിശേഷ പരിഗണനയർഹിക്കുന്ന ഒന്നായി ലോകമെങ്ങും വികസിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, നമ്മുടെ സാഹിത്യ ചരിത്രങ്ങളിൽ ഈ ശാഖ എങ്ങനെയാണ് പരിഗണിക്കപ്പെട്ടത് എന്ന അന്വേഷണമാണ് പ്രബന്ധ ലക്ഷ്യം. ശാസ്ത്രസാഹിത്യം എന്ന പരികല്പനയെ വിശദീകരിക്കുകയും സാഹിത്യ ചരിത്ര രചയിതാക്കൾ ആ പരികല്പനയെ കൃത്യമായി ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നോ എന്ന് വിശകലനം ചെയ്യുകയും സാഹിത്യ ചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ശാസ്ത്രസാഹിത്യ കൃതികൾ ഏതൊക്കെ എന്ന് പരിശോധിക്കുകയും ശാസ്ത്ര സാഹിത്യമെന്ന പരികല്പന എത്രത്തോളം അവയ്ക്ക് അനുയോജ്യമാണെന്ന് വിശകലനം ചെയ്യുകയും സാഹിത്യ ചരിത്രകാരൻമാർ പരിഗണനയ്ക്ക് വിഷയമാക്കാതിരുന്നതും എന്നാൽ ശാസ്ത്രസാഹിത്യമെന്ന വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താവുന്നതുമായ സാഹിത്യ കൃതികൾ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു കൊണ്ട് സാഹിത്യ ചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ പോരായ്മകൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ് പ്രബന്ധം.

താക്കോൽ വാക്കുകൾ. ശാസ്ത്രസാഹിത്യം–പോപ്പുലർ സയൻസ്–പരികല്പനയും പ്രശ്നങ്ങളും–സയൻസ് ഫിക്ഷൻ–സയന്റിഫിക് റൊമാൻസ് –പൊതു സ്വഭാവങ്ങൾ– സാധ്യതകൾ–മലയാള സാഹിത്യ ചരിത്രങ്ങളിലെ പ്രതിനിധാനങ്ങളും പ്രശ്നങ്ങളും–മലയാളത്തിലെ ശാസ്ത്ര സാഹിത്യ മാതൃകകൾ -

മനുഷ്യന്റെ പൊതു സംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമായി നിൽക്കുകയും വികസിക്കയും ചെയ്യുന്ന രണ്ട് ജ്ഞാന രൂപങ്ങളാണ് ശാസ്ത്രവും സാഹിത്യവും. ജ്ഞാനാന്വേഷണത്തിലും ജ്ഞാന നിർമ്മാണത്തിലും വ്യത്യസ്തതകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും അവ വെള്ളം കയറാത്ത അറകൾ പോലെ വേറിട്ടു നിൽക്കുന്നവയല്ല. പൊതു സംസ്കാര നിർമ്മിതിയിൽ ഗണ്യമായ പങ്കുവഹിക്കുന്ന ഈ രണ്ടു ജ്ഞാന രൂപങ്ങളും ആദ്യകാലത്ത് പരസ്പരം മുഖം തിരിഞ്ഞാണു നിന്നിരുന്നത്. ഈ വിടവ് ആദ്യം പൊതു ജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നത് ബ്രിട്ടീഷ് എഴുത്തുകാരനും ശാസ്ത്രജ്ഞനും രാഷ്ട്രീയ നേതാവുമായിരുന്ന സി.പി. സ്നോ (1905-1980) ആണ്. 1959-ൽ കേംബ്രിജ് സർവ്വകലാശാലയിൽ നടത്തിയ റീഡ് പ്രഭാഷണ (Rede Lecture) ത്തിൽ രണ്ടു സംസ്കാരങ്ങൾ (two Cultures) എന്ന ശൈലി അദ്ദേഹം പ്രയോഗിച്ചു. ശാസ്ത്രവും സാഹിത്യവും പാശ്ചാത്യ സമൂഹ ബൗദ്ധികജീവിതത്തിൽ രണ്ടു ധ്രുവങ്ങളായി വേർതിരിഞ്ഞ് നിൽക്കുകയാണെന്നതായിരുന്നു സ്നോയുടെ പ്രഭാഷണത്തിന്റെ കാതലായ ആശയം. ഈ വിടവ് അടയ്ക്കണമെന്ന ആഹ്വാനത്തോടെയാണ് സ്നോ പ്രഭാഷണം അവസാനിപ്പിച്ചത്.

സ്നോ അവതരിപ്പിച്ച രണ്ടു സംസ്കാരങ്ങളുടെ വേർതിരിവിന്റെ കാലത്തിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമാണ് ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി. ശാസ്ത്രവും സാഹിത്യവും തമ്മിലുള്ള സമവായ (Convergnce) ത്തെക്കുറിച്ച് ഗൗരവമുള്ള പഠനങ്ങളും അന്വേഷണങ്ങളും കഴിഞ്ഞ കുറേ ദശകങ്ങളായി നടന്നുവരുന്നു. സാഹിത്യവും ശാസ്ത്രവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും അവ പരസ്പരം ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനതകളും അന്യോന്യമുള്ള ഇടപെടലും സംവാദവും ഇന്ന് ഗൗരവമേറിയ പഠന വിഷയമാണ്. ഗിലിയൻ ബീറിന്റെ 'ഡാർവിൻസ് പ്ലോട്ട്സ്'' (Darwin's Plots: Evolutionary Narrative in Darwin, George Eliot and Nineteenth century Fiction, 1983) എന്ന പഠനഗ്രന്ഥം ഈ വഴിക്കു നടന്ന ആധികാരിക ശ്രമങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. സി.പി. സ്നോയുടെ രണ്ടു സംസ്കാരവാദത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സാഹിത്യവും ശാസ്ത്രവും തമ്മിലുള്ള പാരസ്പര്യം വിശദമാക്കിക്കൊണ്ട് ജോർജ് ലെവിൻ എഴുതിയ

വൺ കൾച്ചർ (one culture: Essays in Science and Literature, 1987) എന്ന പ്രബന്ധസമാഹാരവും ഈ വിഷയാന്തര പഠന മേഖലയ്ക്ക് സൈദ്ധാന്തികമായ പിൻബലം നൽകുന്നു. ശാസ്ത്ര-ചരിത്ര രചനയിൽ കഴിഞ്ഞ ദശകങ്ങളിൽ ഉണ്ടായ വളർച്ച ശാസ്ത്രവും സാഹിത്യവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ വേറിട്ട ഒരു പഠന-ഗവേഷണശാഖയായി വികസിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. 2006 ൽ ആരംഭിച്ച ബ്രിട്ടീഷ് സൊസൈറ്റി ഫോർ ലിറ്ററേച്ചർ ആൻറ് സയൻസ് (BSLS) എന്ന സംഘടന, ഗ്ലാസ്ഗൗ സർവ്വകലാശാലയിൽ നടത്തിയ സമ്മേളനം സാഹിത്യവും ശാസ്ത്രവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പഠനങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ ശക്തി പകർന്നിട്ടുണ്ട്.

ശാസ്ത്രസാഹിത്യം എന്ന ശാഖ സവിശേഷ പരിഗണനയർഹിക്കുന്ന ഒന്നായി ലോകമെങ്ങും വികസിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, മലയാളത്തിൽ ഇതിന്റെ നില എന്താണെന്നും നമ്മുടെ സാഹിത്യ ചരിത്രങ്ങളിൽ ഈ ശാഖ എങ്ങനെയാണ് പരിഗണിക്കപ്പെട്ടത് എന്നുമാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിൽ അന്വേഷിക്കുന്നത്. പ്രബന്ധത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്ത് ശാസ്ത്രസാഹിത്യം എന്ന പരികല്പനയെ വിശദീകരിക്കുവാനും സാഹിത്യ ചരിത്ര രചയിതാക്കൾ ആ പരികല്പനയെ കൃത്യമായി ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നോ എന്ന് വിശകലനം ചെയ്യുവാനുമാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്. തുടർന്ന് സാഹിത്യ ചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ശാസ്ത്രസാഹിത്യ കൃതികൾ ഏതൊക്കെ എന്ന് പരിശോധിക്കുകയും ശാസ്ത്ര സാഹിത്യമെന്ന പരികല്പന എത്രത്തോളം അവയ്ക്ക് അനുയോജ്യമാണെന്ന് വിശകലനം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത ശേഷം സാഹിത്യ ചരിത്രകാരൻമാർ പരിഗണനയ്ക്ക് വിഷയമാക്കാതിരുന്നതും എന്നാൽ ശാസ്ത്രസാഹിത്യമെന്ന വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താവുന്നതുമായ സാഹിത്യ കൃതികൾ പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് സാഹിത്യ ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ പോരായ്മകൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്.

ആധുനിക മലയാള സാഹിത്യ ചരിത്രം പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലൂടെ (എഡി. ജോർജ്.കെ.എം, 1998) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പി.ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയും സമ്പൂർണ്ണ മലയാള സാഹിത്യ ചരിത്രം (എഡി. രാമചന്ദ്രൻ നായർ പന്മന, 2008) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഡോ. എൻ.എം.നമ്പൂതിരിയുമാണ് ശാസ്ത്രസാഹിത്യത്തിന്റെ ചരിത്രം എഴുതിയത്. ഈ രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് സവിശേഷ വിശകലനത്തിന് തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നത്. ഇതര സാഹിത്യ ചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ശാസ്ത്രസാഹിത്യത്തെ കാര്യമായി പരാമർശിച്ചു കാണുന്നില്ല.

മലയാളത്തിലെ ശാസ്ത്രസാഹിത്യ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ചരിത്രമെഴുതിയ കാവ്യമ്പായി ബാലകൃഷ്ണൻ സാഹിത്യം എന്ന പരികല്പനയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ച് ശാസ്ത്ര സാഹിത്യത്തെ പഠിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും (മലയാളശാസ്ത്ര സാഹിത്യ പ്രസ്ഥാനം, 2007) സമ്പൂർണ്ണ മലയാള സാഹിത്യ ചരിത്രമെന്ന പരികല്പനയിൽ ആ കൃതിയെ പരിഗണിക്കാനാവുകയില്ല. ഡോ.ഗീവർഗീസ് ജോർജ് ജോസഫ് (A Passage to infinity: Medieval Indian Mathematics from Kerala and its impact, 2009), കെ.വി. ശർമ്മ (A History of the Kerala school of Hindu Astronomy, 1972) എന്നിവരും ശാസ്ത്ര സാഹിത്യ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കവിത, ചെറുകഥ, നോവൽ, ഉപന്യാസം തുടങ്ങി വ്യത്യസ്ത ശാഖകളുമായി കലർന്നു പോയേക്കാവുന്ന ശാസ്ത്രസാഹിത്യം എന്ന മേഖലയെ കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തണമെങ്കിൽ ശാസ്ത്ര സാഹിത്യമെന്ന പരികല്പനയെ വ്യക്തമായി മനസിക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്.

പരികല്പനയും പ്രശ്നങ്ങളും.

പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ ശാസ്ത്രം സവിശേഷമായ വികാസങ്ങൾക്ക് വിധേയമായെങ്കിലും സാഹിത്യത്തിന് അതിനോടുള്ള ബന്ധം സംഘർഷാത്മകമായിരുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും ഇംഗ്ലീഷ് കാല്പനിക കവികളായ വേഡ്സ്വർത്ത്, ഷെല്ലി,കീറ്റ്സ്, ബ്ലേക്ക്, ബൈറൺ തുടങ്ങിയ കവികളെല്ലാം കവിതയ്ക്കും ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങൾക്കും എതിരാണ് ശാസ്ത്രം എന്ന് വിശ്വസിച്ചവരാണ്. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വളർച്ച സാമൂഹിക ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയ ചലനാത്മകതയെ ബിംബങ്ങളായും ശൈലികളായും ഒക്കെ ഇവരുടെ കൃതികളിൽ കാണാമെങ്കിലും സന്തോഷത്തിന്റെയും ആദരവിന്റെയും ഭീതിയുടെയും സമ്മിശ്ര മനോഭാവത്തോടെയാണ് അവർ അതിനെ സ്വീകരിച്ചത്. (Guall, Marily in Romanticism: An Oxford Guide,(ed) Roe, Nichola P. 686) ഭൗതിക ശാസ്ത്രത്തിലും ജീവ ശാസ്ത്രത്തിലും സാങ്കേതിക വിദ്യയിലുമുണ്ടായ അഭൂതപൂർവമായ വികാസം വാക്യഘടനയിലും പദവിന്യാസക്രമത്തിലും ശൈലിയിലും ഉൾപ്പെടെ സാഹിത്യത്തിന്റെ ആന്തരിക രൂപത്തിൽ തന്നെ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി. കാല്പനിക, ആധുനിക, ഉത്തരാധുനിക ഘട്ടങ്ങളിലെല്ലാം വ്യത്യസ്തവും സവിശേഷവുമായ രീതിയിൽ ശാസ്ത്രം സാഹിത്യത്തെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷവും പരോക്ഷവുമായ സ്വാധീനത അതത്കാലത്തുണ്ടായ സാഹിത്യ രൂപങ്ങളിൽ കൃത്യമായി പ്രകടമാണ്.

എന്നാൽ ഇങ്ങനെ അല്ലാതെ പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യഘട്ടങ്ങളിൽ പാശ്ചാത്യ ഭാഷകളിൽ ഒരു പ്രത്യേക സാഹിത്യ വിഭാഗം ഉടലെടുക്കുകയുണ്ടായി. ശാസ്ത്രകഥാസാഹിത്യ (Science fiction) മെന്നോ സയന്റിഫിക് റൊമാൻസ് എന്നോ ഒക്കെ വിളിക്കപ്പെട്ട ഈ സാഹിത്യ വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട കൃതികൾ, ശാസ്ത്രത്തിൽ നിന്ന് പ്രചോദനം നേടി അവയുടെ സാധ്യതകൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തി എഴുതുന്ന ഭാവനാസൃഷ്ടികളാണ്.

നമ്മുടെ നിത്യജീവിത ലോകത്തിൽ നിന്ന് ചില കാര്യങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്തമായ മറ്റൊരു ലോകത്തു നടക്കുന്നതോ, ശാസ്ത്രത്തിന് നിർണ്ണായകമായ പങ്കുള്ളതോ ആയ സംഭവ വികാസങ്ങളാണ് ശാസ്ത്ര കഥാസാഹിത്യത്തിലെ പ്രമേയം. ശാസ്ത്രീയമായി നോക്കിയാൽ സംഭവ്യമായതോ അഥവാ തീർത്തും അസംഭവ്യമല്ലാത്തതോ ആയ ചില സങ്കല്പങ്ങളാണ് എല്ലാ സയൻസ് ഫിക്ഷന്റെയും കേന്ദ്ര ബിന്ദു. ഇത് ചന്ദ്രനിലേക്കുള്ള യാത്രയാകാം സമയ യന്ത്രവുമാകാം. സയൻസ് ഫിക്ഷൻ ഒരു സാഹിത്യ ശാഖയാണ്.അനുവാചകന്റെ ആസ്വാദനമാണ് അതിന്റെ ലക്ഷ്യം. ചിന്താപരമായ ആഹ്ലാദം നൽകുക എന്നതാണ് അതിന്റെ ധർമ്മം.അതിനാൽ ശാസ്ത്രതത്ത്വങ്ങൾ പലപ്പോഴും സയൻസ് ഫിക്ഷനിൽ വളച്ചെടുക്കേണ്ടി വരും. വളച്ചെടുക്കാം, പക്ഷെ വളച്ചൊടിക്കരുത് എന്നതാണ് പെരുമാറ്റച്ചട്ടം. (നായർ, ഡോ.സി. ജി.ആർ, 1999 പു. 78- 83) കഥാ സാഹിത്യത്തിന്റെ ലോകവീക്ഷണം, പ്രമേയങ്ങൾ, രൂപം തുടങ്ങിയവയെ ശാസ്ത്രം പരിവർത്തിപ്പിക്കുകയും മാറ്റിപ്പണിയുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ സാഹിത്യ രൂപമാണത്. റൊമാൻസിന്റെ ആധുനിക രൂപമാണ് സയൻസ് ഫിക്ഷനെന്ന് മാർക്ക് റോസ് നിർവ്വചിക്കുന്നതിൽ (Rose, Mark Alien Encounters; Anatomy of Science Fiction, P - 21) അതിലെ അനന്ത സാധ്യതകളെയും അവിശ്വസനീയതകളെയും അത്ഭുത രസത്തെയുമെല്ലാം കുറിച്ചുള്ള സൂചനകൾ ഉണ്ട്.

ഭാവികാല സമൂഹങ്ങൾ, ഭാവികാല ശാസ്ത്ര സാധ്യതകൾ, ബദൽ ലോകങ്ങൾ, ബഹിരാകാശ അന്യഗ്രഹ ജീവികൾ, മനുഷ്യന് അസാധ്യമായ ശേഷികൾ, കൃത്രിമ ധിഷണ തുടങ്ങിയവയാണ് ശാസ്ത്രസാഹിത്യത്തിലെ പ്രധാന പ്രമേയങ്ങൾ. ആശയങ്ങളുടെ സാഹിത്യ രൂപമാണ് അതെന്ന് പറയാം. ബദൽ സാധ്യതകളുടെ യുക്തിപരമായ ആവിഷ്ക്കാരം അവയിൽ കാണാം. ഭ്രമാത്മക സാഹിത്യ (fantacy) ത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണത്. ശാസ്ത്രീയമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതോ അനുമാനിക്കപ്പെട്ടതോ ആയ പ്രകൃതി നിയമങ്ങളെ ആധാരമാക്കിയാണ് ശാസ്ത്രസാഹിത്യ കൃതികൾ

രചിക്കപ്പെടുന്നത്, ഇതിവൃത്തത്തിലെ ചില അംശങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും ഭാവനാത്മകമായിരിക്കുമെങ്കിലും.

ശാസ്ത്രീയവും സാങ്കേതികവിദ്യാപരവുമായ മുന്നേറ്റങ്ങൾ മനുഷ്യനിൽ വരുത്തിയ സ്വാധീനത്തിന്റെ ഫലമാണ് ശാസ്ത്ര സാഹിത്യമെന്ന് ഐസക് അസിമോവിനെപ്പോലെയുള്ളവർ വാദിക്കുന്നു. വർത്തമാനത്തെയും ഭാവിയെയും പറ്റിയുള്ള സവിശേഷ ദർശനങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നവയാണ് യഥാർത്ഥ ശാസ്ത്രസാഹിത്യ കൃതികൾ.അറിവിന്റെയും ആഗ്രഹത്തിന്റെയും വികാസമാണ് അവയിലുള്ളത്.അവയിൽ വ്യക്തി, ദേശം ഓർമ്മ തുടങ്ങി ഒട്ടേറെ അംശങ്ങൾ ഉണ്ടാവും.(കൃഷ്ണനുണ്ണി, പി ക്രൂശിതന്റെ മാനങ്ങൾ പു.45) തന്റെ കാലത്തെ ശാസ്ത്ര വികാസങ്ങളെ മുൻനിർത്തി ഭാവികാല സാധ്യതകൾ ഭാവന ചെയ്ത് അവതരിപ്പിക്കുക ശാസ്ത്രസാഹിത്യത്തിന്റെ പൊതു പ്രവണതയാണ്.

ശാസ്ത്രജ്ഞനും ശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥകാരനുമായ കാൾ സാഗനും ശാസ്ത്ര നോവലിസ്റ്റായ ഐസക് അസിമോവും ജൊഹനാസ് കെപ്ലറുടെ സോമ്നിയം (Somnium, 1634) എന്ന കൃതിയാണ് ആദ്യത്തെ സയൻസ് ഫിക്ഷനായി പരിഗണിക്കുന്നത്. (Asimov, Issac The Bignning and the End P. 12). ചന്ദ്രനിലേക്കുള്ള യാത്രയും അവിടെ നിന്ന് ഭൂമിയുടെ ചലനം വീക്ഷിക്കുന്നതുമാണ് സോമ്നിയത്തിൽ കെപ്ലർ കഥാരൂപേണ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനം ഫ്രഞ്ച് നോവലിസ്റ്റായ ഷൂൾ വേണും (Jules verne, 1825-1905) ഇംഗ്ലീഷ് നോവലിസ്റ്റായ എച്ച്.ജി. വെൽസും (1866-1946) എഴുതിയ രചനകളിലൂടെ ശാസ്ത്രകഥാ സാഹിത്യം യൂറോപ്പിൽ ശക്തമായ ഒരു പ്രസ്ഥാനമായി മാറി.

അസാധാരണ സമുദ്രയാനങ്ങൾ (Extra ordinary voyages) എന്ന പേരിലാണ് ഷൂൾ വേണിന്റെ ആദ്യകാല ശാസ്ത്ര കഥകൾ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. എച്ച്. ജി. വെൽസ് തന്റെ കഥകൾക്ക് സയൻറിഫിക് റൊമാൻസസ് എന്ന് പേരു നൽകി. 1863-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ബലൂണിൽ അഞ്ചാഴ്ച (five weeks in a Balloon) യാണ് വേണിന്റെ ആദ്യ ശാസ്ത്ര നോവൽ.1866-ൽ വേൺ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ചന്ദ്രനിലേക്ക് (from Earth to the Moon) എന്ന നോവൽ എഴുതി. 1966-ൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ ലൂണ - 9 എന്ന മനുഷ്യനിർമ്മിത പേടകം ചന്ദ്രനിൽ സോഫ്റ്റ് ലാൻഡിംഗ് നടത്തി (നൂറ് വർഷത്തിനുശേഷം).

1940-കളോടെ പുതിയൊരു തലമുറ ശാസ്ത്ര കഥാ സാഹിത്യ ലോകത്ത്

വളർന്നു വന്നു. ഐസക് അസിമോവ്, ക്ലിഫോർഡ് സിമക്, ആർതർ. സി. ക്ലാർക്ക്, ജാക്ക് വില്യംസൺ, കാൾ സാഗൻ, ഹൈൻലൈൻ എന്നിവരായിരുന്നു അവരിൽ പ്രമുഖർ. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധാനന്തര ലോകത്തിന്റെ, ശാസ്ത്രത്തിന്റെദുരുപയോഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആകുലതകൾക്കിടയിലാണ് അവർ എഴുതിയത്.

പ്രതിനിധാനം

ശാസ്ത്രസാഹിത്യത്തിന്റെ പൊതു സ്വഭാവം എന്തെന്ന് ഏതാനും ഉദാഹരണങ്ങൾ മുൻനിർത്തി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ് ഇതുവരെ ചെയ്തത്. മലയാള സാഹിത്യ ചരിത്രങ്ങളിൽ ശാസ്ത്രസാഹിത്യം എന്ന വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന കൃതികളുടെ പൊതു സ്വഭാവം വിലയിരുകയാണ് തുടർന്നുള്ള ഭാഗത്ത് ചെയ്യുന്നത്. പൻമന രാമചന്ദ്രൻ എഡിറ്റു ചെയ്ത് 2008- ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ സമ്പൂർണ്ണ മലയാള സാഹിത്യ ചരിത്രത്തിൽ ശാസ്ത്രസാഹിത്യം എന്ന മേഖലയെക്കുറിച്ച് പഠനം നടത്തിയ ഡോ.എൻ.എം. നമ്പൂതിരി പ്രസ്തുത സാഹിത്യ വിഭാഗത്തെ മൂന്ന് ഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആധുനിക ശാസ്ത്ര വിജ്ഞാനം 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കേരളത്തിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിന് പ്രധാന പങ്കുവഹിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, വ്യക്തികൾ, സംഘടനകൾ എന്നിവയെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ക്രോഡീകരിക്കുകയുമാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്.

‘ശാസ്ത്രസാഹിത്യത്തിന്റെ അടിവേരുകൾ’ എന്ന ആദ്യ ഭാഗത്ത് ഹോർത്തുസ് മലബാറിക്കസ്, പ്രകൃതി ശാസ്ത്രം എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും വാൻറീദ്, ഫോൺ മേയർ എന്നിവരുടെ സംഭാവനകൾ വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

ശാസ്ത്ര പഠനം മാതൃഭാഷയിൽ ആക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത, ശാസ്ത്ര വിജ്ഞാനം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിൽ ആനുകാലികങ്ങൾ ചെയ്ത സേവനങ്ങൾ, ടെക്സ്റ്റ് ബുക്കു കമ്മറ്റിയുടെ ചെയർമാനായിരുന്നു കൊണ്ട് ശാസ്ത്രബോധം ജനങ്ങളിലെത്തിക്കാൻ കേരളവർമ്മ നടത്തിയ പരിശ്രമങ്ങൾ (ആരോഗ്യ രക്ഷോപായം, കൃഷി ശാസ്ത്രം, ദീന സംരക്ഷണം, ശരീര രക്ഷ തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളിൽ ധാരാളം ശാസ്ത്ര പുസ്തകങ്ങൾ കേരളവർമ്മ പുറത്തിറക്കി) ഇവയൊക്കെ ‘നവോത്ഥാന കാലഘട്ടം ‘എന്ന രണ്ടാം ഭാഗത്ത് സംക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു. മൂലൂർ.എസ്. പത്മനാഭപ്പണിക്കർ കന്നുകാലി പ്ലേഗിനെക്കുറിച്ച് ഒരു പദ്യ ലേഖനം എഴുതിയത്, ശാസ്ത്രം കവിതയ്ക്കും വഴങ്ങും എന്നതിന് ഉദാഹരണമായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നുണ്ട്. ഡോക്ടർമാർ എടുക്കുന്ന ഹിപ്പോക്രാട്ടിക് പ്രതിജ്ഞ പദ്യരൂപത്തിലാക്കി കേരളവർമ്മ രചിച്ച ‘വൈദ്യ പഞ്ചകം’,

വള്ളത്തോളിന്റെ ആരോഗ്യ ചിന്താമണി, ആറ്റൂർ കൃഷ്ണ പിഷാരടിയുടെ സഹസ്രയോഗം (1947), പി.ജി. നാടാരുടെ ആരോഗ്യ ജീവിത ശാസ്ത്രം (1925) വ്യവസായ വകുപ്പ് ഡയറക്ടർ കൂടിയായിരുന്ന ശ്രീ. ഐ.സി.ചാക്കോ മോണോസൈറ്റ് മണലിനെക്കുറിച്ച് 'വ്യവസായ ചന്ദ്രിക'യിൽ എഴുതിയ ഉപന്യാസം ഇവയൊക്കെയാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

ആധുനിക ഘട്ടം എന്ന മൂന്നാം ഭാഗത്ത് ഡോ.കെ.ഭാസ്കരൻനായർ, എം. രാജരാജവർമ്മ എന്നിവരുടെ പ്രയത്നങ്ങൾ, ശാസ്ത്ര ശബ്ദതാരാവലിയുടെ രൂപീകരണം,വിശ്വവിജ്ഞാനകോശങ്ങൾ, ശാസ്ത്രസാഹിത്യ പരിഷത്തിന്റെ സംഭാവനകൾ എന്നിവ ചുരുക്കി പ്രതിപാദിച്ച് അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

ആധുനിക മലയാള സാഹിത്യ ചരിത്രം പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലൂടെ എന്ന ഗ്രന്ഥം ഡോ.കെ.എം. ജോർജ് എഡിറ്റു ചെയ്ത് പുറത്തിറക്കിയപ്പോൾ (1998) അതിൽ ശാസ്ത്രസാഹിത്യം എന്ന ഭാഗം തയ്യാറാക്കിയത് പി.ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയാണ്. പ്രബന്ധ രൂപരേഖയും പഠന മേഖലകളും പി.ഗോവിന്ദപ്പിള്ള തന്നെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത് നോക്കുക: " ഇന്നത്തെ നടപ്പനുസരിച്ചും ഈ പ്രബന്ധത്തിന്റെ ധാരണയനുസരിച്ചും ശാസ്ത്ര സാഹിത്യത്തിന് മുഖ്യമായി മൂന്ന് ഉൾപ്പിരിവുകളും ഇനിയും വേണ്ടത്ര അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത നാലാമതൊരു പിരിവുമാണ് ഉള്ളത്. ഊർജ്ജതന്ത്രം, രസതന്ത്രം, ജനിതകം,ഗോളവിദ്യ, ജീവശാസ്ത്രം, ഖഗോള വിജ്ഞാനീയം, ഗണിതം തുടങ്ങിയ പ്രകൃതി ശാസ്ത്രമാണ് ഒന്നാം വകുപ്പിൽ. വിവിധ തരം എഞ്ചിനീയറിംഗുകളും യന്ത്ര പ്രയോഗങ്ങളും വ്യവസായിയ രസതന്ത്രം മുതലായവയും സാങ്കേതിക വിദ്യയെന്ന മൂന്നാം വകുപ്പില്പെടും. സാമൂഹിക വിജ്ഞാനീയം, രാഷ്ട്രമീമാംസ, സൈനിക തന്ത്രം, ചരിത്രം, നരവംശശാസ്ത്രം,മനോവിജ്ഞാനീയം തുടങ്ങിയവ മൂന്നാം സ്ഥാനത്തെ മാനവിക വിജ്ഞാനീയ വകുപ്പില്പെടുന്നു. (പു. 941). ഈ നിലപാടിൽ നിന്നു തന്നെ ശാസ്ത്രസാഹിത്യം എന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം വിവക്ഷിച്ചതെന്താണെന്ന് സുവ്യക്തമാണ്. ശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥ നിർമിതിയിൽ യൂറോപ്യൻമാരും ആദ്യകാല ആനുകാലികങ്ങളും വഹിച്ച പങ്ക് ഒന്നും രണ്ടും അധ്യായങ്ങളിലായി രേഖപ്പെടുത്തിയ ശേഷം സംഘടിത ശ്രമങ്ങൾ എന്ന മൂന്നാമധ്യായത്തിൽ എത്തുമ്പോൾ സയൻസ് ഫിക്ഷൻ എന്ന സാഹിത്യ ശാഖയെ ആനുഷംഗികമായി പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ഈ മേഖലയിലുള്ള എണ്ണപ്പെട്ട സാഹിത്യകൃതികളെ കണ്ടെത്താനോ രേഖപ്പെടുത്താനോ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല.. തുടർന്ന്

ഇന്റർനെറ്റ്, കമ്പ്യൂട്ടർ തുടങ്ങിയവ ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ അത്ഭുത സംവിധാനങ്ങളായി പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ഈ മേഖലയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഉണ്ടായ പുതിയ പുസ്തകങ്ങളെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു കൊണ്ട് പ്രബന്ധം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

മേൽ സൂചിപ്പിച്ച രണ്ടു സാഹിത്യ ചരിത്രങ്ങളും പരിശോധിക്കുമ്പോൾ വ്യക്തമാകുന്ന വസ്തുത, ശാസ്ത്രീയ മുന്നേറ്റങ്ങളുടെ ഫലമായി ലോകത്തെങ്ങും ഉണ്ടായ സർഗ്ഗാത്മക ശാസ്ത്രസാഹിത്യ പ്രസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അടിസ്ഥാന സങ്കല്പനങ്ങൾ പോലും ശാസ്ത്രസാഹിത്യം എന്ന തലക്കെട്ടിന് കീഴിൽ പരിഗണനാ വിഷയമായിട്ടില്ല എന്നതാണ്. ശാസ്ത്രതത്വങ്ങളും ശാസ്ത്രീയ അവബോധവും ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ എത്തിക്കാൻ വേണ്ടി ഉപന്യാസങ്ങളും ഇതര പരിശ്രമങ്ങളുമാണ് രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ക്രോഡീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. പോപ്പുലർ സയൻസ് എന്ന വിഭാഗത്തിലുപ്പെടുത്താവുന്ന കൃതികളാണ് അവയിലധികവും.

ഇത്തരമൊരു വിമർശനം വരുമ്പോൾ ന്യായമായും ഉയർന്നു വരുന്ന ചോദ്യം മലയാളത്തിൽ ശാസ്ത്രസാഹിത്യമെന്ന വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താവുന്ന സർഗ്ഗാത്മക കൃതികൾ ഉണ്ടോ എന്നതാണ്. ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക രംഗത്ത് ഉണ്ടായ വിപ്ലവങ്ങൾ അതത്കാലത്തെ സാഹിത്യ രൂപങ്ങളിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും സർഗ്ഗാത്മകശാസ്ത്രസാഹിത്യ ശാഖ മലയാളത്തിൽ ദുർബ്ബലമാണെന്ന വസ്തുത കാണാതിരുന്നു കൂടാ. ശാസ്ത്രസാഹിത്യ പരിഷത്തു പോലെയുള്ള ബഹുജന ശാസ്ത്ര പ്രസ്ഥനങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും സർഗ്ഗാത്മക ശാസ്ത്രസാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രചാരണത്തിൽ അവരും വേണ്ടത്ര താൽപര്യം കാണിച്ചിട്ടില്ല. മലയാളത്തിൽ പൊതുവേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ശാസ്ത്ര ആഖ്യായികകളോട് വായനാ സമൂഹത്തിനും പൊതുവേ പ്രതിപത്തി കുറവാണ്. മലയാള ശാസ്ത്ര സാഹിത്യത്തിന്റെ ചരിത്രമെഴുതിയ കാവുമ്പായി ബാലകൃഷ്ണൻ ഇന്ത്യയിലെ സയൻസ് ഫിക്ഷന്റെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റിയുള്ള ബാൽ ഫോൺട്കയുടെ അഭിപ്രായം (Bal phondke (ed) - It happened Tomorrow, New Delhi : National Bok Trust,1995) ഉദ്ധരിച്ചു കൊണ്ട് ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: അമേരിക്കയിലും യൂറോപ്പിലും ശാസ്ത്ര കല്പിത കഥകൾക്ക് വമ്പിച്ച വളർച്ച ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിൽ ഇന്നും ഈ സാഹിത്യരൂപം അതിന്റെ ശൈശവാവസ്ഥയിൽ തന്നെയാണ്. മറാഠിയിലും ബംഗാളിയിലുമാണ് ഈ സാഹിത്യ ശാഖയ്ക്ക് വേരുറപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.ഇന്ത്യയിലെ മിക്ക സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ജനകീയ

ശാസ്ത്ര പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ഇന്ന് പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും ശാസ്ത്ര കല്പിത കഥകളുടെ വികാസത്തിന് ഉതകുന്ന മണ്ണൊരുക്കാൻ അവയ്ക്ക് സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഏറ്റവും നല്ല ഉദാഹരണം മലയാളം തന്നെയാണ്.ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും ബ്രഹത്തും ശക്തവുമായ ജനകീയ ശാസ്ത്ര പ്രസ്ഥാനമാണ് ശാസ്ത്രസാഹിത്യ പരിഷത്ത്.നൂറു കണക്കിന് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിഷത്തിന്റെയും കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെയും സംഭാവനയായി മലയാളത്തിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ശാസ്ത്ര കല്പിത കഥകൾ മറ്റേതൊരു ഭാഷയെക്കാളും കുറവുമാണ്. (ബാലകൃഷ്ണൻ, കാവുമ്പായി മലയാള ശാസ്ത്ര സാഹിത്യ പ്രസ്ഥാനം പു.187) ഈ അവസ്ഥയിൽ നിന്നും മലയാളം ഏറെയൊന്നും മുന്നോട്ട് പോയിട്ടില്ല.

ശാസ്ത്ര ആഖ്യായികകൾ ഉണ്ടാകേണ്ടതിനെപ്പറ്റി ആദ്യ കാല നിരൂപകർ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിലും ആ മേഖലയിൽ വളരെ വൈകിയാണ് എഴുത്തുകാർ ശ്രമം തുടങ്ങിയത്. പി. അനന്തൻ പിള്ള 1931 ൽ ഇപ്രകാരമാണ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്: "ശാസ്ത്രതത്ത്വങ്ങളിൽ ജനസാമാന്യത്തിന്റെ അറിവു വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ നാവലുകൾ വളരെ ഉപകരിക്കുന്നതിനാൽ നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ ശ്രദ്ധ ഈ വിഷയത്തിൽ പതിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം—നിത്യോപയോഗത്തിനു വേണ്ട രസതന്ത്രജ്ഞാനം, പരിഷ്കൃത നഗരങ്ങൾക്ക് അപരിത്യാജ്യമായ വിദ്യുച്ഛക്തി ഉപയോഗം, ജലസംഭരണം എന്നിങ്ങനെ അവശ്യ വിജ്ഞേയങ്ങളായ എത്രയെത്ര സംഗതികൾ നാവലുകൾ മൂലമായി സാമാന്യജനങ്ങളെ ധരിപ്പിക്കാം? എച്ച്.ജി. വെൽസ് മുതലായ പാശ്ചാത്യ നാവൽകാരൻമാർ ഈ വിഷയത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള യത്നങ്ങൾ എത്രമാത്രം സഫലങ്ങളായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് നോക്കൂ. (അനന്തൻ പിള്ള, പി മലയാള ഭാഷാ സാഹിത്യത്തിലെ ഗ്രന്ഥ നിർമ്മാണം, സമസ്ത കേരള സാഹിത്യ പരിഷത്ത് ദ്വിതീയ സമ്മേളന റിപ്പോർട്ട്, പു. 122) എന്നാൽ ഇത്തരം ആഹ്വാനങ്ങൾക്ക് ക്രിയാത്മകമായ പ്രതികരണം ഉണ്ടായില്ല.

ശാസ്ത്രത്തിന്റെ സാധ്യതകൾ സാഹിത്യകാരൻമാർ ഭാവനയിലൂടെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തണമെന്ന് കേസരി ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയും ആഹ്വാനം ചെയ്തിരുന്നു. എസ്.കെ. പൊറ്റക്കാടിന്റെ പൗർണ്ണമി എന്ന ചെറുകഥാ സമാഹാര (1948) ത്തിന് എഴുതിയ അവതാരികയിൽ കേസരി പറഞ്ഞു: "അപ്ലൈഡ് സയൻസിന്റെ (പ്രായോഗിക ശാസ്ത്രത്തിന്റെ) പുരോഗതിയെ തങ്ങളുടെ ഭാവന മുഖേന സാഹിത്യകാരൻമാർക്ക്—പ്രത്യേകിച്ച്

കാഥികർക്ക്–സഹായിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലേ എന്നതാണ് പ്രസ്തുത സാമാന്യ പ്രശ്നം (കേസരി ബാലകൃഷ്ണപിള്ള, കേസരിയുടെ സാഹിത്യ വിമർശനങ്ങൾ, പു. 605). പ്രശസ്ത ഭാരതീയ ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ശാന്തി സ്വരൂപ് ഭട്നാഗർ നാഷണൽ കെമിക്കൽ ലബോറട്ടറിക്ക് തറക്കല്ലിട്ടു കൊണ്ട് അക്കാലത്ത് നടത്തിയ പ്രസംഗം പോലും കേസരി ഈ അവതാരികയിൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്. കാലനില്ലാത്ത കാലം ഭാവന ചെയ്ത നമ്പ്യാർ ജനിച്ച കേരളത്തിലെ സാഹിത്യകാരൻമാർക്ക് ഇന്നത്തെ ശാസ്ത്രീയ അന്വേഷണങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന രസകരമായ കാര്യങ്ങളെ ഭാവനാത്മകമായി പ്രതിപാദിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നും അതിന് ഇന്നത്തെ ശാസ്ത്രീയ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന മാഗസിൻസ് വായിച്ച് നിത്യ സമ്പർക്കമുണ്ടായാൽ മതിയെന്നും കേസരി നിർദ്ദേശിച്ചു. (കേസരി ബാലകൃഷ്ണപിള്ള, കേസരിയുടെ സാഹിത്യ വിമർശനങ്ങൾ, പു. 606- 607). ഇത്തരം ആഹ്വാനങ്ങൾ ഉണ്ടായെങ്കിലും 1955-ൽ നാഗവള്ളി ആർ.എസ്.കുറുപ്പ് 'ആണും പെണ്ണും' എന്ന നോവൽ എഴുതിയപ്പോൾ മാത്രമാണ് ശാസ്ത്രീയ വികാസങ്ങൾ ഇതിവൃത്തമാക്കുന്ന രീതി മലയാളത്തിൽ ആരംഭിച്ചത്. ആദ്യത്തെ ശാസ്ത്രീയ കല്പിത കഥ എന്ന പ്രസാധകരുടെ അവകാശവാദത്തോടെ പുറത്തു വന്ന നോവലാണിത്. ലിംഗമാറ്റ ശസ്ത്രക്രിയയെക്കുറിച്ചുള്ള ആശയങ്ങളും 1950 കളിൽ ജനിതകശാസ്ത്രത്തിൽ ഉണ്ടായ മുന്നേറ്റങ്ങളും ഈ നോവലിന്റെ രചനയ്ക്ക് നോവലിസ്റ്റിനെ പ്രചോദിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന് വ്യക്തമാണ്. രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ ലിംഗമാറ്റ ശസ്ത്രക്രിയ 1930 കളിലാണ് നടന്നത്. അപസർപ്പകകഥയുടെ സ്വഭാവമുള്ള ഈ നോവലിൽ ജനിതക ശാസ്ത്ര സംബന്ധിയായ വസ്തുതകൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ശാസ്ത്രാഖ്യായികയുടെ സ്വഭാവങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും പ്രകടിപ്പിക്കുവാനായില്ല. എന്നിരുന്നാലും ശാസ്ത്രാഖ്യായിക എന്ന പുതിയ സാഹിത്യ ഗണം തുടങ്ങി വയ്ക്കാൻ നാഗവള്ളിക്കു കഴിഞ്ഞു.

1960-കളിൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ ചൊവ്വയിലേക്ക് ആളില്ലാത്ത ബഹിരാകാശ വാഹനങ്ങൾ അയച്ചതും എച്ച്.ജി വെൽസിനെപ്പോലെയുള്ള ശാസ്ത്രസാഹിത്യകാരൻമാരുടെ കൃതികളുമായുള്ള പരിചയവും മലയാള സാഹിത്യത്തെ പ്രചോദിപ്പിച്ചതിന്റെ തെളിവാണ് നാഗവള്ളി ആർ.എസ് കുറിപ്പിന്റെ ' ചൊവ്വയിൽ എത്തിയപ്പോൾ', പി.ആർ. മാധവപ്പണിക്കരുടെ 'കൽക്കത്തേനിയം' തുടങ്ങിയ കൃതികൾ. സയൻസും ഫിക്ഷനും കൂട്ടിക്കലർത്താനുള്ള സാർത്ഥകമായ ശ്രമങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് സി.രാധാകൃഷ്ണന്റെ

'ഉള്ളിൽ ഉള്ളത്' (2002). വൈദ്യുതകാന്തിക തരംഗങ്ങളെയും യൂണിഫൈഡ്ഫീൽഡ് തിയറിയെയും വിവര സാങ്കേതിക വിദ്യയെയും ഇണക്കിച്ചേർത്ത് ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഭാവിസാധ്യതകളും

അത് വരുത്തി വയ്ക്കാവുന്ന അപകടങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് സി.രാധാകൃഷ്ണൻ. ഒരു സാമൂഹിക നോവലിന്റെ ചട്ടക്കൂടിൽ ശാസ്ത്രകഥ നിബന്ധിക്കാനാണ് നോവലിസ്റ്റിന്റെ ശ്രമം.

ജി.ആർ.ഇന്ദുഗോപന്റെ ഐസ് - 196°C, പി.എൻ. കൃഷ്ണൻകുട്ടിയുടെ അപ്പോളോ മിഷൻ, ആൽഫ മടങ്ങുന്നു, ഓസോൺ കുടയും വിരൽ മനുഷ്യരും, എസ്. ശിവദാസിന്റെ രാഗം, താളം, സ്വപ്നം, ഇ.പി. ശ്രീകുമാറിന്റെ മാറാമുദ്ര, ജി.എസ്. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻനായരുടെ 'കിമേറാ', സതീഷ് പോളിന്റെ 'തണുത്ത സമവാക്യം', ബാലകൃഷ്ണൻ ചെറൂപ്പയുടെ 'ശാസ്ത്രവർഷം 184', 'ചിരഞ്ജീവി' തുടങ്ങിയവയൊക്കെ പ്രമേയ മൗലികത്വം, ആഖ്യാന സവിശേഷത, സാഹിത്യ ഗുണം എന്നിവ കൊണ്ട് ശ്രദ്ധേയമായവയാണ്. വർത്തമാനത്തെയും ഭാവിയെയും പറ്റിയുള്ള സവിശേഷ ദർശനങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നവയാണ് യഥാർത്ഥ ശാസ്ത്രസാഹിത്യ കൃതികൾ എപ്പോഴും ചെയ്യുന്നത്. ഇത്തരം സവിശേഷതകൾ കൃത്യമായി മലയാള ശാസ്ത്രസാഹിത്യ കൃതികളിൽ കാണാൻ കഴിയില്ലെങ്കിലും ഒരു സവിശേഷ സാഹിത്യ ഗണമായി മലയാള ശാസ്ത്രസാഹിത്യം വികസിക്കുന്നതിന്റെ തെളിവാണ് മേൽ സൂചിപ്പിച്ച കൃതികൾ.

എൻ.വി. കൃഷ്ണവാര്യർ, വൈലോപ്പിള്ളി എന്നിവരുടെ കവിതകൾക്ക് ശാസ്ത്രവുമായുള്ള ബന്ധത്തെ 'കവിതയും ശാസ്ത്രവും' എന്ന കൃതിയിൽ എം.ലീലാവതി പഠന വിധേയമാക്കുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും ഈ പുസ്തകം ശാസ്ത്രസാഹിത്യത്തെയല്ല മറിച്ച് ശാസ്ത്രം സാഹിത്യ കൃതികളിൽ നടത്തിയ സ്വാധീനതാ പഠനത്തിലാണ് ഊന്നുന്നത്

ഉപസംഹാരം

ഇതു വരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള മലയാള സാഹിത്യ ചരിത്രങ്ങളിലൊന്നും അർഹിക്കുന്ന സ്ഥാനം ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു സാഹിത്യ ശാഖയാണ് ശാസ്ത്രസാഹിത്യമെന്നും ആ വിഷയം കൈകാര്യം ചെയ്തവരൊക്കെ ശാസ്ത്രസാഹിത്യം എന്ന പരികല്പനയെ കൃത്യമായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുകയും പോപ്പുലർ സയൻസ് കൃതികളെ ഈ വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി ക്രോഡീകരിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തത് എന്നുമാണ് വ്യക്തമാകുന്നത്. സർഗ്ഗാത്മക സാഹിത്യ കൃതികൾ എന്ന നിലയിൽ സാഹിത്യ ചരിത്രകാരൻമാർ

ശാസ്ത്രസാഹിത്യത്തെ പരിഗണിച്ചിട്ടില്ല. ശാസ്ത്രസാഹിത്യത്തെ വ്യക്തമായി നിർവ്വചിച്ച് ശരിയായ മാതൃകകളെ ക്രോഡീകരിച്ച് പഠിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയിലേക്കാണ് ഇത് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്.

ഗ്രന്ഥസൂചി.

1. അനന്തൻ പിള്ള പി., സമസ്ത കേരള സാഹിത്യ പരിഷത്ത് ദ്വിതീയ സമ്മേളന റിപ്പോർട്ട്, തൃശ്ശൂർ: കൊച്ചി ഭാഷാ പരിഷ്കരണ കമ്മിറ്റി, 1931.
2. കേസരി ബാലകൃഷ്ണപിള്ള, കേസരിയുടെ സാഹിത്യ വിമർശനങ്ങൾ, കോട്ടയം എസ്.പി. സി. എസ്. 1984.
3. കൃഷ്ണനുണ്ണി പി., ക്രൂശിതന്റെ മാനങ്ങൾ, തിരുവനന്തപുരം: സൈൻബുക്സ്, 2008.
4. ജോർജ്. കെ.എം. ഡോ, (എഡി) ആധുനിക മലയാള സാഹിത്യ ചരിത്രം പ്രസ്ഥാന ങ്ങളിലൂടെ കോട്ടയം: ഡി.സി ബുക്സ് 1998.
5. നായർ, ഡോ. സി.ജി.ആർ., സയൻസ് ഫിക്ഷൻ–ഒരു ആമുഖം, തിരുവനന്തപുരം. വിജ്ഞാന കൈരളി, വാല്യം 30-31, ലക്കം- 12, ഡിസം. 1999 - ജനു.2000.
6. ബാലകൃഷ്ണൻ, ഡോ. കാവുമ്പായി, മലയാള ശാസ്ത്രസാഹിത്യ പ്രസ്ഥാനം, തൃശ്ശൂർ: കേരള ശാസ്ത്രസാഹിത്യ പരിഷത്ത്, 2007.
7. രാമചന്ദ്രൻ നായർ പൻമന (എഡി.) സമ്പൂർണ്ണ മലയാള സാഹിത്യ ചരിത്രം കോട്ടയം, കറന്റ് ബുക്സ് 2008
8. Asimov, Issac, The Biggining and the End, New York : Doubleday, 1977
9. Roe, Nicholas, Romanticism : An Oxford Guide, Oxford University Press, 2005
10. Rose, Mark, Alien Encounters : Anatomy of Science Fiction, cambridge, MA: Harvard University Press, 1981

dr.sarithakr00@gmail.com